

Man skal grave dybt for at gøre en ekstraordinær indsats

Fra ordinær til ekstraordinær

Min far var min helt og min bedste ven. Der går ikke en dag, hvor jeg ikke tænker på ham eller savner ham. Jeg mistede min far i sommeren 2010, hvor vi tabte kampen til kræften. Efterfølgende har mange mennesker sagt til mig, at min far, min familie, jeg og lægerne udrettede mirakler. I min optik var det ikke et mirakel, men det handlede i langt højere grad om en ordinær mand, min far, som formåede at gøre en ekstraordinær indsats. Det kan vi alle, men vi skal »dig deep« – grave dybt – engangimellem.

Enhver udfordring er relativ

Man skal ikke nødvendigvis kæmpe mod sygdom for at gå fra at være ordinær til at være ekstraordinær, for alle udfordringer i livet skal ses i lyset af den person, som står over for udfordringen.

I sidste uges klumme skrev jeg om min tur til Tanzania, til Kilimanjaro. Når jeg talte med deltagerne under og efter deres personlige udfordring – at bestige Kilimanjaro – fik jeg meget forskellige svar og oplevelser af turen. Nogle var pressede fysisk og mentalt allerede i løbet af de første par dage på bjerget, mens andre personer først mærkede bjergets udfordrende karakter på top-natten. Det mindede mig om, at vi altid skal huske på, at en udfordring er relativ – relativ i forhold til den person, som tager udfordringen op. For nogle personer vil det være en udfordring at bestige Kilimanjaro eller blot Himmelbjerget i Danmark, mens andre mennesker først udfordres, når de bestiger Everest. Sådan er det med bjerge og sådan er det i livet.

Jeg har været på Kilimanjaro to gange og ser allerede frem til mine næste besøg på Kilimanjaro og andre bjerge rundt om i verden, for jeg henter stor inspiration på disse ture. Jeg har i flere omgange oplevet mennesker gå fra at være ordinære til at være ekstraordinære, når de har besteget Kilimanjaro. Mennesker, som har gravet dybt for at nå deres drøm om at stå på toppen.

At opleve mennesker, som begynder en rejse mod det ekstraordinære, inspirerer mig altid, uanset min subjektive vurdering af den givne udfordring, for vi skal alle starte et sted. Det gør mig ydmyg på daglig basis at minde

det gode liv med Chris

● For nogle personer vil det være en udfordring at bestige Kilimanjaro eller blot Himmelbjerget i Danmark, mens andre mennesker først udfordres, når de bestiger Everest. Sådan er det med bjerge og sådan er det i livet.

mig selv om, at livet og dets udfordringer, perspektiver, oplevelser og modgang altid har været og altid vil forblive relative for den person, som oplever dem. At underminere andres relative udfordringer er efter min mening lig med at underminere andre menneskers mulighed for at excellere.

I Afrika graver mange mennesker dybt hver dag for at skaffe mad – for at overleve. På markedet og på børnehjemmet i Moshi var det meget tydeligt for mig, at nogle mennesker graver virkelig dybt blot for at nå det ordinære niveau, fordi de helt basale behov skal dækkes først. Så relative udfordringer handler ikke kun om sygdom eller om at bestige bjerge, men det handler også om at få en hverdag til at hænge sammen i Afrika eller i Danmark med de udfordringer, som livet byder os.

Grav dybt – med gode MOO

Jeg tror, det er lærerigt at grave dybt engang imellem, og så tror jeg også, at det er godt at grave dybt med gode MOO (Mennesker Omkring Os). De lokale guides, bærere m.m. på Kilimanjaro var verdensmestre i rollen som MOO, og de har uden tvivl hjulpet mange mennesker til at grave dybt på Kilimanjaro. Aldrig har jeg oplevet så uselviske og positive mennesker, som naturligvis »gjorde deres job«, men de gør det langt bedre, end man overhovedet kan forvente.

Så når du står over for en stor personlig udfordring, så tag gode MOO med dig på vejen, og uanset udfordringens karakter, så medbring også dit gode humør. Det har jeg lært af min far. Uanset om livet var en dans på roser eller »lige til at lukke op og skide i«, så havde min far altid humoren med sig. Han kunne altid få andre til at smile og grine. Det er ikke bare en ordinær egenskab, men en ekstraordinær egenskab. ■

FRI.dk/chris

FRI.dk

CHRIS MACDONALD er cand. scient. i human fysiologi fra Københavns Universitet, foredragsholder og forfatter. Læs alle hans tidligere klummer på FRI.dk/chris

Tanzania

■ Tanzania er et afrikansk land og 9. december 1961 blev fastlandet, Tanganyika, uafhængigt. I dag udgøres Tanzania af fastlandet og øen Zanzibar. Tidligere var hovedstaden Dar es-Salaam, men i 1996 skiftede dette til Dodoma. Tanzania er rig på enestående naturoplevelser i form af nationalparker og bjerge, blandt andet Mt. Kilimanjaro og Mt. Meru. Swahili er nationalsproget, men der tales adskillige forskellige lokale stammesprog.

Chagga folket

■ I Tanzania findes der mere end 120 forskellige stammer, herunder blandt andet Chaggafolket, som findes i Kilimanjaroområdet. Chaggafolket er blandt andet kendt for deres økonomiske sans, og efter sigende kan man teste, om en person fra Chaggastammen er syg, ved at tabe en mønt på gulvet. Lader personen mønten ligge på gulvet, er han/hun alvorligt syg.

Egne afgrøder

■ Ifølge vores lokale chefguide, Yusuf, på Kilimanjaro-turen, lever omkring 80 pct. af menneskene i Tanzania af egne afgrøder. På den måde er mange tanzanianere i perioder selvforsynende, når vejr, vind og vejrguderne er med dem.